

Indlægsseddel: Information til brugeren

Glukose SAD 500 mg/ml injektionsvæske, opløsning glucosemonohydrat

Læs denne indlægsseddel grundigt, inden du begynder at bruge dette lægemiddel, da den indeholder vigtige oplysninger.

- Gem indlægssedlen. Du kan få brug for at læse den igen.
- Spørg lægen eller sundhedspersonalet, hvis der er mere, du vil vide.
- Lægen har ordineret Glukose SAD til dig personligt. Lad derfor være med at give medicinen til andre. Det kan være skadeligt for andre, selvom de har de samme symptomer, som du har.
- Kontakt lægen eller sundhedspersonalet, hvis du får bivirkninger, herunder bivirkninger, som ikke er nævnt her. Se afsnit 4.

Se den nyeste indlægsseddel på www.indlaegsseddel.dk.

Oversigt over indlægssedlen

1. Virkning og anvendelse
2. Det skal du vide, før du begynder at tage Glukose SAD
3. Sådan skal du tage Glukose SAD
4. Bivirkninger
5. Opbevaring
6. Pakningsstørrelser og yderligere oplysninger

1. Virkning og anvendelse

Glukose SAD er kunstig ernæring (kulhydrater) til at give direkte i en blodåre.

Glukose SAD anvendes ved behov for energi i form af kulhydrater.

Du vil få Glukose SAD som en indsprøjtning i en blodåre af en læge eller sygeplejerske.

Lægen kan give dig Glukose SAD for noget andet. Spørg lægen.

Kontakt lægen, hvis du får det værre, eller hvis du ikke får det bedre.

2. Det skal du vide, før du begynder at tage Glukose SAD

Tag ikke Glukose SAD

- hvis du er allergisk over for glucose eller et af de øvrige indholdsstoffer i Glukose SAD (angivet i punkt 6).
- hvis du har dårligt fungerende nyrer (f.eks. nedsat glucosetolerans, oliguri eller anuri)
- hvis du har et højt niveau af kalium i blodet (hyperkaliæmi)
- hvis du har højt blodsukker (hyperglykæmi)
- hvis du har for meget syre i blodet (metabolisk acidose)
- hvis du har vand i lungerne (lungeødem)
- hvis du har akut dårligt hjerte
- hvis du har ubehandlet sukkersyge eller komplikationer (hyperosmolært koma, metabolisk stress) pga. sukkersyge
- hvis du har blødninger i rygmærven eller hjernen
- hvis du er dehydreret (stort væsketab)
- hvis du er overhydreret (overskud af væske i kroppen)
- hvis du er i en tilstand af akut shock og kollaps
- hvis du er desorienteret (delirium tremens)

Advarsler og forsigtighedsregler

Kontakt lægen eller sundhedspersonalet, før du tager Glukose SAD:

- hvis du har dårligt fungerende hjerte
- hvis du har dårligt fungerende lunger
- hvis du har ubalance i kroppens indhold af væske eller blod (hypervolumæmi)
- hvis du får medicin for hjertet (digoxin)
- hvis du har et lavt niveau af kalium i blodet (hypokaliæmi)
- hvis du er dehydreret (væskemangel)
- hvis du har haft en blodprop og nedsat blodforsyning i hjernen (akut iskæmisk apopleksi)
- hvis du har haft en blødning i hjernen (intrakranielt hypertensiv episode)
- hvis du er svært fejlerenæret (f.eks. i forbindelse med et alkoholmisbrug, faste over længere tid, anorexi eller graviditet med kvalme og opkastninger (eremesis gravidarum))

Oplys altid ved blodprøvekontrol og urinprøvekontrol, at du er i behandling med Glukose SAD. Det kan påvirke prøveresultaterne.

Dit blodsukker og din salt- og væskebalance bør kontrolleres regelmæssigt. vis Glukose SAD gives hurtigt eller i store mængder, er det især vigtigt at måle mængden af kalium i blodet, samt dit blodsukker.

Hvis dit blodsukker bliver for højt, bør infusionshastigheden reguleres, eller du bør gives insulin. I tilfælde af, du får et for lavt niveau af fosfat i blodet, anbefales det, at du får et yderligere tilskud af fosfat.

Glukose SAD bør ikke gives gennem samme nål som blodtransfusion, da dette kan beskadige de røde blodlegemer eller bevirke, at de klumper sammen.

Glukose SAD bør indgives ved lav infusionshastighed, idet der er risikoen for at en pludseligt stor mængde glukose i blodet vil påvirke cellernes væskebalance (osmotisk diurese).

Brug af anden medicin sammen med Glukose SAD

Fortæl altid lægen, hvis du tager anden medicin eller har gjort det for nylig.

Brug af Glukose SAD sammen med mad og drikke

Glukose SAD kan gives uafhængigt af måltider.

Graviditet og amning

Hvis du er gravid eller ammer, har mistanke om, at du er gravid, eller planlægger at blive gravid, skal du spørge din læge eller sundhedspersonalet til råds, før du bruger dette lægemiddel.

Du må gerne få Glukose SAD, hvis du er gravid eller ammer.

Graviditet:

På grund af risiko for et for lavt indhold af natrium i blodet skal Glukose SAD gives med særlig forsigtighed til gravide kvinder med fødselsveer, især hvis det gives i kombination med oxytocin.

Trafik- og arbejdssikkerhed

Glukose SAD påvirker ikke arbejdssikkerheden eller evnen til at færdes sikkert i trafikken.

Glukose SAD indeholder glucose, hvor advarsel er påkrævet

Denne medicin indeholder 500 mg glucose per ml. Diabetespatienter skal tage hensyn hertil.

3. Sådan skal du tage Glukose SAD

Brug altid lægemidlet nøjagtigt efter lægens anvisning. Er du i tvivl, så spørg lægen.

Glukose SAD findes som injektionsvæske, der indgives i en blodåre. Du vil normalt få Glukose SAD af en læge eller sygeplejerske.

Doseringen er individuel og afhænger af dit væske- og energibehov. Lægen vil afgøre den rette dosis til dig.

Du må få Glukose SAD i forbindelse med et måltid, men det er ikke nødvendigt.

Hvis du har brugt for meget Glukose SAD

Spørg lægen eller sundhedspersonalet, hvis der er noget, du er i tvivl om.

Hvis du har fået for meget Glukose SAD vil din læge eller

sundhedspersonalet tage de nødvendige forholdsregler.

Hvis du har fået for meget Glukose SAD, eller hvis det er givet for hurtigt, kan du få følgende symptomer:

- hyppig vandladning, tørst, træthed pga. højt blodsukker og udskillelse af sukker i urinen
- overskud af væske i kroppen
- forstyrrelser i kroppens balance af elektrolytter og syre-base
- påvirket vandladning og udskillelse af sukker i urinen, som kan medføre dehydrering, højt blodsukker og påvirkning af serum vand i kroppen

Hvis du har glemt at bruge Glukose SAD

Spørg lægen eller sundhedspersonalet, hvis der er noget, du er i tvivl om.

Hvis du holder op med at tage Glukose SAD

Spørg lægen eller sundhedspersonalet, hvis der er noget, du er i tvivl om.

4. Bivirkninger

Dette lægemiddel kan som al anden medicin give bivirkninger, men ikke alle får bivirkninger.

Almindelige (kan forekomme hos op til 1 ud af 10 patienter) – **meget**

almindelige (kan forekomme hos flere end 1 ud af 10 patienter)

bivirkninger:

Alvorlige: Smerter og hævelse i ben eller arme pga. årebetændelse med dannelse af blodprop. Kontakt læge eller skadestue.

Bivirkninger hvor hyppigheden ikke er kendt:

Alvorlige: Åndenød, hurtig, rallende vejrtrækning, smerter eller ubehag i brystet samt hoste med skummende evt. blodigt opspyt pga. vand i lungerne. Kontakt straks læge eller skadestue. Ring evt. 112.

Kvalme, utilpashed, muskelsvaghed og forvirring pga. for lavt natrium i blodet erhvervet på hospitalet (hospitalserhvervet hyponatriæmi).^{*} Forvirring, svær hovedpine, uro, påvirket bevidsthed, evt. bevidstløshed, koma pga. forstyrrelser i hjernen; forårsaget af for lavt indhold af natrium i blodet (hyponatriæmisk encephalopati).^{*} Kontakt straks læge eller skadestue. Ring evt. 112.

^{*}Hospitalserhvervet for lavt indhold af natrium i blodet kan føre til permanent hjerneskade og død som følge af udvikling af akut hyponatriæmisk encephalopati.

Ikke alvorlige: Udskillelse af sukker (glukose) i urinen. Forøget urinmængde.

Forstyrrelser i elektrolyt- og væskebalance (herunder for lavt kalium, magnesium og fosfat i blodet).

Hyppig vandladning, tørst, træthed pga. højt blodsukker (blodglukose). Det kan hos nogle udvikle sig til en alvorlig bivirkning. Tal med lægen.

Tørst, almen svaghed, øget puls, svimmelhed, besvimelse pga.

væskemangel og udtørring. Udtalt dehydrering er en alvorlig bivirkning. Tal med lægen.

Hvis lægemidlet indgives forkert i blodåren, kan der ske udtrædning af opløsningen til vævet, hvilket kan give vævsskader (vævsnekrose).

Bivirkninger relateret til måden hvorpå lægemidlet indgives omfatter feber, betændelse ved stedet for indsprøjtning, lokal smerte eller lokal reaktion, irritation af blodårerne, blodprop i den åre, som medicinen er sprøjet ind i eller årebetændelse ved stedet for indsprøjtning, udtrædning af lægemiddel fra blodåren til vævet, åndenød, for højt blodtryk og besværet vejtrækning pga. øget blodmængde.

Indberetning af bivirkninger

Hvis du oplever bivirkninger, bør du tale med din læge, sygeplejerske eller apoteket. Dette gælder også mulige bivirkninger, som ikke er medtaget i denne indlægsseddel.

Du eller dine pårørende kan også indberette bivirkninger direkte til Lægemiddelstyrelsen på www.meldenbivirkning.dk, ved at kontakte Lægemiddelstyrelsen via mail på dkma@dkma.dk eller med almindeligt brev til Lægemiddelstyrelsen, Axel Heides Gade 1, 2300 København S. Ved at indrapportere bivirkninger kan du hjælpe med at fremskaffe mere information om sikkerheden af dette lægemiddel.

5. Opbevaring

Opbevar Glukose SAD utilgængeligt for børn.

Brug ikke Glukose SAD efter den udløbsdato, der står på pakningen efter Anv. inden. Udløbsdatoen er den sidste dag i den nævnte måned.

Opbevar Glukose SAD i original yderpakning.

Spørg på apoteket, hvordan du skal bortskaffe medicinrester. Af hensyn til miljøet må du ikke smide medicinrester i afløbet, toiletet eller skraldespanden.

6. Pakningsstørrelser og yderligere oplysninger

Glukose SAD injektionsvæske indeholder:

Aktivt stof: Glucosemonohydrat

Øvrige indholdsstoffer: Vand til injektionsvæsker, saltsyre (til justering af pH)

Udseende og pakningsstørrelser

Glukose SAD er en klar, farveløs til svagt gul væske.

Glukose SAD findes i pakningsstørrelser på:

50 ml hætteglas

50 ml hætteglas x 10

Ikke alle pakningsstørrelser er nødvendigvis markedsført.

Indehaver af markedsføringstilladelsen og fremstiller

Indehaver af markedsføringstilladelsen:

Amgros I/S

Dampfærgevej 22

2100 København Ø

amgros@amgros.dk

Fremstiller

Region Hovedstadens Apotek

Rigshospitalet

Esther Møllers Vej 2

2100 København Ø

Denne indlægsseddel blev senest ændret juni 2021

Du kan finde yderligere oplysninger om dette lægemiddel på www.produktresume.dk

Vnr. 701284

Nedenstående oplysninger er til læger og sundhedspersonale:

Dosering og administration

Det kan være nødvendigt at monitorere væskebalance, serumglukose, serumnatrium og andre elektrolytter før og efter administration, navnlig hos patienter med forhøjet ikke-osmotisk vasopressinfrigivelse (syndrom med uhensigtsmæssig produktion af antidiuretisk hormon, SIADH) og hos patienter, som samtidig får vasopressinagonister på grund af risikoen for hyponatriæmi.

Monitorering af serumnatrium er særlig vigtigt for fysiologisk hypotone væsker. Glukose SAD kan blive hypotont efter administration på grund af glukosemetabolismen i kroppen

Særlige advarsler og forsigtighedsregler vedrørende brugen

Intravenøse glukoseinfusioner er normalt isotoniske opløsninger.

Glukoseholdige væsker kan dog blive ekstremt fysiologisk hypotone i kroppen som følge af en hurtig glukosemetabolisme.

Alt afhængigt af opløsningens tonicitet, infusionsmængden og -hastigheden samt patientens underliggende kliniske tilstand og evne til at metabolisere glukose kan intravenøs administration af glukose medføre elektrolytforstyrrelser, hyppigst hypo- eller hyperosmotisk hyponatriæmi.

Hyponatriæmi:

Patienter med ikke-osmotisk vasopressinfrigivelse (f.eks. ved akut sygdom, smerter, postoperativ stress, infektioner, forbrændinger og sygdomme i centralnervesystemet), patienter med hjerte-, lever- og nyr sygdomme og patienter, som eksponeres for vasopressinagonister, har særlig risiko for akut hyponatriæmi ved infusion af hypotone væsker.

Akut hyponatriæmi kan føre til akut hyponatriæmisk encephalopati

(hjerneødem), som er karakteriseret ved hovedpine, kvalme, krampeanfald, letargi og opkastning. Patienter med hjerneødem har særlig risiko for svær, irreversibel og livstruende hjerneskade.

Børn, kvinder i den fødedygtige alder og patienter med nedsat hjernecompliance (f.eks. meningitis, intrakraniell blødning og cerebral kontusion) har særlig risiko for den svære og livstruende hævelse i hjernen, som akut hyponatriæmi medfører.

Interaktion med andre lægemidler og andre former for interaktion

Lægemidler, der medfører en øget vasopressineffekt.

Nedenstående lægemidler øger vasopressineffekten, hvilket fører til nedsat elektrolytfri vandafgivelse fra nyrerne og øger risikoen for hospitalserhvervet hyponatriæmi efter en uhensigtsmæssigt balanceret behandling med intravenøse væsker.

- Lægemidler, der stimulerer frigivelsen af vasopressin, f.eks.: Chlorpropamid, clofibrat, carbamazepin, vincristin, selektive serotoninop-tagelseshæmmere, 3,4-methylenedioxy-N-metamfetamin, ifosfamid, antipsykotika, narkotika
- Lægemidler, der forstærker virkningen af vasopressin, f.eks.: Chlorpropamid, NSAID, cyclophosphamid
- Vasopressinanaloger, f.eks.: Desmopressin, oxytocin, vasopressin, terlipressin

Andre lægemidler, der øger risikoen for hyponatriæmi, omfatter også vanddrivende midler generelt og antiepileptika såsom oxcarbazepin.

